Міністерство освіти і науки України
Шосткинський інститут Сумського державного університету

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

Тема: Удосконалення економічного механізму формування, оцінювання та аналізу ефективності використання основних засобів компанії

Спеціальність 051 «Економіка»

Завідувач кафедри: _____ */Тур О.М./*

Керівник роботи : _____ */Вареник І.В./*

Виконавець: _____*/Осипенко С,В./*
П.І.Б.

Шостка 2020

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота складається з 35 стор. тексту; 3 розділи; 2 рисунки; 6 таблиць; 18 формул, список літератури з 46 джерел та 2 додатки.

Актуальність теми роботи полягає у необхідності наукового обгрунтування ефективних методів використання основних засобів підприємства, які б ураховували сучасні умови господарювання та забезпечували оптимальними умовами функціонування підприємства.

Метою дослідження є: розробка концепції механізму використання основних фондів підприємства, визначення економічної оцінки використання основних засобів та їх вплив на господарську діяльність підприємства.

Предмет дослідження — ПАТ "Фастівський завод по ремонту дизель-потягів"

Об'єкт дослідження – процес використання основних засобів на підприємстві, напрямки та проблеми оптимізації їх використання в сучасних умовах господарювання.

Завдання роботи: дослідити теоретичні аспекти управління основними фондами на підприємстві, проаналізувати сучасний стан використання основних фондів компанії, виявити основні проблеми, повязані з використанням та управлінням основними засобами в сучасних умовах, розробити необхідні рекомендації щодо удосконалення використання основних засобів на ПАТ «Фастівський завод по ремонту дизель-потягів» та сформувати пропозиції щодо впровадження розроблених концепцій.

У першому розділі роботи «Теоретичні основи оцінки використання основних засобів на підприємстві» розглянуто поняття, склад і структура основних фондів підприємства, їх напрямки і джерела використання, та економічний зміст ефективності використання основних фондів підприємства.

У другому розділі роботи «Методичне забезпечення аналізу використання основних фондів підприємства »розглянуто показники економічного аналізу та оцінки використання основних фондів підприємства і роль ефективного застосування основних засобів на підприємстві в умовах ринкової економіки.

*У третьому розділі роб*оти «Резервами підвищення ефективності використання основних фондів підприємства» подається історія розвитку і організаційна структура підприємства, оцінка показників економічної ефективності основних фондів підприємства, також проаналізовано проблеми використання і напрямки вдосконалення ефективності застосування основних фондів на підприємстві.

Ключові слова: ОСНОВНІ ЗАСОБИ, ПРИБУТОК, ФОНДОРЕНТАБЕЛЬНІСТЬ ,ІЗНОС, ЕФЕКТИВНІСТЬ,ФОНДОВІДДАЧА.

ЗМІСТ

ВСТУП		4
РОЗДІЛ 1	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	7
	1.1 Сутність, види, класифікація та структура основних фондів	7
	1.2 Знос, амортизація та відтворення основних фондів	11
РОЗДІЛ 2	МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІЗУ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ КОМПАНІЇ	15
	2.1Характеристика показників економічного аналізу та оцінки використання основних фондів підприємства	15
	2.2 Роль ефективного застосування основних засобів на підприємстві в сучасних умовах	22
Розділ 3	ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ТА АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ НА ПАТ “ФАСТІВСЬКИЙ ЗАВОД ПО РЕМОНТУ ДИЗЕЛЬ-ПОТЯГІВ ”	26
	3.1 Загальна характеристика підприємства	26
	3.2 Характеристика показників економічної ефективності використання основних засобів	28
	3.3. Резерви підвищення ефективності використання основних засобів підприємства	37
ВИСНОВОК		40
СПИСОКВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ		41
ДОДАТКИ		45

ВСТУП

Забезпечення певних темпів розвитку і підвищення ефективності виробництва можливе за умови інтенсифікації відтворення та кращого використання діючих основних фондів і виробничих потужностей підприємств. Ці процеси, з одного боку, сприяють постійному підтриманню належного технічного рівня кожного підприємства, а з іншого, – дозволяють збільшувати обсяг виробництва продукції без додаткових інвестиційних ресурсів, знижувати собівартість виробів за рахунок скорочення питомої амортизації та витрат на обслуговування виробництва і його управління. Підвищувати фондовіддачу і прибутковість.

Головною ознакою підвищення рівня ефективного використання основних виробничих фондів того чи іншого підприємства є зростання обсягу виробництва продукції.

Актуальність теми роботи полягає у необхідності наукового обгрунтування ефективних методів використання основних засобів підприємства, які б ураховували сучасні умови господарювання та забезпечували оптимальними умовами функціонування компанії.

Предмет дослідження — ПАТ “Фастівський завод по ремонту дизель-потягів”

Об’єкт дослідження – процес управління основними засобами на підприємстві, напрямки та проблеми їх використання в сучасних умовах господарювання.

Метою роботи є економічна оцінка і аналіз показників ефективності використання основних засобів підприємства та їх відтворення.

Для досягнення заданої мети необхідно вирішити такі *завдання дослідження*:

- визначити сутність, види, класифікацію та структуру основних фондів;
- розглянути процеси, що відбуваються при використанні основних

фондів: знос і амортизація, відтворення основних фондів.

- визначити показники, що характеризують наявність, рух та забезпеченість підприємства основними фондами, а також ефективність їх використання;
- проаналізувати ефективність використання основних фондів на прикладі ПАТ “Фастівський завод по ремонту дизель-потягів”

Для написання роботи використані закони, положення (стандарти) бухгалтерського обліку, навчально-методична література вітчизняних та зарубіжних авторів, статистичні і звітні дані.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

1.1 Сутність, види, класифікація та структура основних фондів

Для здійснення будь-якого виробничого процесу, крім самої праці як доцільної діяльності людей, необхідні предмети праці, тобто матеріально-технічні ресурси та засоби праці. Сукупність засобів праці, якими розпоряджається підприємство, складає його основні фонди.

Під терміном "основні фонди" розуміють матеріальні засоби, що використовуються у виробничій діяльності підприємства впродовж періоду, який перевищує 365 календарних днів від дати їх вводу до експлуатації, і вартість яких поступово зменшується у зв'язку із фізичним або моральним зносом [4].

Таким чином, характерними особливостями основних фондів є:

1. Використання в натуральному вигляді впродовж тривалого часу (не менше року).

2 .Знос, який виявляється у поступовій втраті якісних і кількісних характеристик основних фондів у зв'язку з старінням, закінченням резерву потужності (матеріальний знос) або з втратою доцільності подальшої експлуатації у зв'язку з виникненням основних фондів, що мають якісніші характеристики (моральний знос).

3 . Специфічний характер кругообігу та відшкодування вартості через механізм поступової амортизації з віднесенням амортизаційних відрахувань на поточні витрати підприємства, і відповідно, вартість продукції (робіт, послуг) [17].

Основні фонди підприємства повинні забезпечити належні матеріальні умови для здійснення господарської діяльності підприємства, зберігання необхідного обсягу товарних запасів, проведення транспортних,

розвантажувально-навантажувальних, фасувальних та інших підготовчих операцій, пов'язаних з отриманням та реалізацією товарів, виконанням виробничих функцій, наданням послуг, праці та відпочинку робітникам підприємства, підвищенням продуктивності їхньої праці та ефективності господарювання всього підприємства. Рішенню цих завдань сприяє цілеспрямована робота з формування обсягу та складу основних фондів, створення режиму та умов їх експлуатації, підтримки у робочому стані та вибору політики амортизації.

З метою всебічного аналізу забезпеченості підприємства основними фондами оцінкою ефективності їх використання виділяють декілька класифікаційних ознак фондів.

Більша частина власних і значна частина залучених фінансових За своїм призначенням і характером виконуваних функцій основні засоби промислового підприємства поділяються на виробничі і невиробничі.

Залежно від участі у виробничому процесі в складі виробничих фондів розрізняють:

- активну частину - машини, обладнання, інструменти та інші елементи основних фондів, які використовуються для безпосереднього впливу на предмети праці;

- пасивну частину – споруди та інші елементи основних фондів, які безпосередньо не впливають на предмети праці, але створюють матеріально-речові умови для господарської діяльності підприємства.

До основних виробничих фондів належать такі фонди, які беруть участь у процесі виробництва. Вони становлять приблизно 98 % загальної вартості основних фондів підприємства. Їх структура зображена на рис. 1.3.

У промисловості залежно від сфери функціонування основні виробничі фонди поділяються на промислово-виробничі та непромислово-виробничі.

До промислово-виробничих фондів належать засоби праці підприємства, призначені для виробництва промислової продукції.

Непромислово-виробничі фонди – це засоби праці непромислових підприємств (підприємства сільськогосподарського призначення, ремонтно-будівельні дільниці, транспортні цехи та ін.)[23].

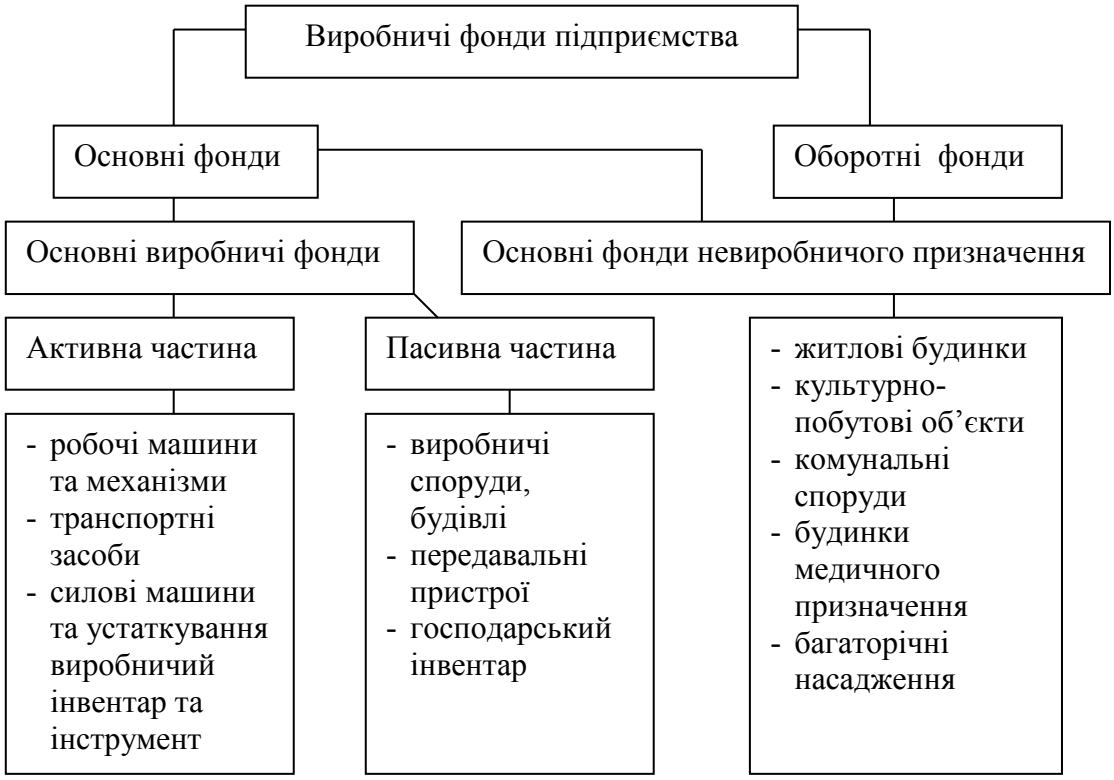

Рис. 1.3 Структура основних фондів виробничого підприємства[23]

В галузях виробничої сфери вирішальну роль має стан та технічний рівень активної частини основних фондів. Він визначає можливості підприємства щодо збільшення виробничих потужностей та виробничої програми, рівень продуктивності праці основного виробничого персоналу. Це вимагає першорядної уваги до збільшення питомої ваги активної частини основних фондів в їх загальному обсязі. [15]

Структура основних виробничих фондів, як структура матеріально-технічної бази підприємства, має галузевий характер. Так, наприклад, на транспорті транспортні засоби становлять 60-70%; будівлі, споруди та передавальні пристрої – 20-25%; силові, робочі машини та устаткування – 3-5%, тоді як в інших галузях економіки питома вага транспортних засобів становить 2-4% від загальної вартості основних виробничих фондів.

1.2 Знос, амортизація та відтворення основних фондів

Основні фонди протягом свого тривалого функціонування зазнають фізичного (матеріального) і економічного спрацювання, а також техніко-економічного старіння.

Під фізичним (матеріальним спрацюванням) основних виробничих фондів розуміють явище втрати ними своїх первісних техніко-експлуатаційних якостей, тобто споживчої вартості, що призводить до поступового зменшення їх реальної вартості – економічного спрацювання. На швидкість і розміри фізичного спрацювання основних фондів впливають їх надійність та довговічність, рівень екстенсивного і інтенсивного використання. Фізичний знос основних фондів залежить від їхньої якості, їхнього технічного удосконалювання (конструкції, виду і якості матеріалів, якості будівлі будинків і монтажу верстатів); особливостей технологічного процесу (величини швидкості і сили різання, подачі і т.п.); часу їхньої дії (кількості днів роботи в році, змін у добу, годин роботи в зміну); ступеня захисту основних фондів від впливу зовнішніх умов, у тому числі агресивних серед (температура, вологість і ін.); якості технічного догляду і ремонтного обслуговування; від кваліфікації робітників та інші організаційно-технічні фактори.

Ступінь фізичного спрацювання окремої одиниці засобів праці можна визначити двома розрахунковими методами:

1) за строком її експлуатації (шляхом зіставлення фактичної і нормативної величини з урахуванням ліквідаційної вартості);

2) за даними обстеження технічного стану відносної величини економічного спрацювання, тобто відношення їх вартості, перенесеної на вартість виготовлюваної продукції, до загальної балансової вартості [21].

Техніко-економічне старіння основних фондів – це процес знецінення діючих засобів праці до настання повного фізичного спрацювання під

впливом науково-технічного прогресу. Воно характеризується витрачанням засобами праці своєї споживної вартості внаслідок удосконалення та створення нових засобів виробництва, впровадження принципово нової технології, старіння вироблюваної продукції. Старіння властиве перш за все знаряддям праці та транспортним засобам, зв'язане з реальними економічними збитками для підприємств, що експлуатують застарілу техніку.

Про загальний рівень техніко-економічного старіння може дати певне уявлення також питома вага знарядь праці, що експлуатуються понад 10, 15 або 20 років.

В основі діючої зараз в Україні системи амортизації лежить ідея поступової заміни об'єкту, що амортизується, його відтворення, тобто відтворення зношених фондів, а не створення вільних грошових коштів для розвитку його виробничої бази. Прийняте у П(С)БО №7 тлумачення терміну "амортизація" суперечить прийнятої у світовій практиці концепції амортизації, згідно з якою амортизація вважається не оцінкою або способом відновлення основних засобів (тобто мета відрахувань не зводиться строго до відновлення активу), а лише методом розподілу витрат на придбання активу (або будь-якої іншої прийнятої за базову вартість) по рокам строку його служби. Сучасна українська концепція амортизації була у свій час охарактеризована як "натуралістична", що направлена на відновлення основних засобів у натуральній формі [4].

У класичному розумінні амортизація представляє собою відновлення грошових коштів підприємства, які воно витратило, купуючи або створюючи довгострокові активи. Такі активи переносять свою вартість на готовий продукт частинами залежно від періоду фізичного та морального зносу.

Активи, що амортизуються, в принципі призначені для використання більш ніж в одному виробничому періоді. Вони мають обмежений час корисного функціонування, протягом якого підприємство використовує їх у

виробництві або для поставки товарів (послуг), здавання в оренду або для адміністративних цілей. [43]

Оскільки витрати на основні засоби представляють собою відкладені витрати у діяльності підприємства, що реалізуються по мірі продажу продукції (послуг), амортизація виступає як розподілена на кілька фіскальних періодів ціна (або будь-яка оцінка, що прийнята за базову) основних засобів. Амортизаційні відрахування є формою використання подібних активів та включення їх використаних частин, що перейшли із складу активу у склад собівартості, у частину, що відіймається з валового прибутку підприємства.

Усі основні засоби, крім землі підвернені фізичному та моральному зносу, тобто під впливом фізичних сил, технічних та економічних факторів вони поступово втрачають свої якості та приходять до непотребу. Поступове перенесення вартості діючих основних фондів на готовий продукт та накопичення грошового фонду для заміни зношених об'єктів називається амортизацією. На світі декілька різноманітних концепцій амортизації. На Україні діє "натуралістична" концепція. [38]

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІЗУ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ КОМПАНІЇ

2.1 Характеристика показників економічного аналізу та оцінки використання основних фондів підприємства

Необхідною передумовою удосконалення формування, використання та відтворення основних фондів торговельного підприємства є проведення аналізу їх сучасного стану та ефективності використання. Інформаційною основою аналітичної роботи є матеріали бухгалтерського обліку (обігові відомості з рахунків 01 "Основні засоби", 07 "Обладнання", 055 "Майно в оренді"), форми бухгалтерської звітності: ф. №1 "Баланс", ф. №3 "Звіт про фінансово-майновий стан" (розділ 4 - Наявність та рух основних фондів), форма статистичної звітності №11-ОФ "Звіт про наявність та рух основних фондів, амортизацію (знос)", матеріали оперативного обліку об'єктів основних фондів (технічні паспорти та інша первинна документація), матеріали дослідження ринкових цін відновлення основних фондів (прайс-листи на продаж аналогічного обладнання, вартість будівельно-монтажних матеріалів та робіт) тощо.

Завданням аналізу стану та ефективності використання основних фондів є: встановлення забезпеченості підприємства та його структурних підрозділів основними фондами - відповідність величини, складу і технічного рівня фондів потребі в них; визначення обсягів їх росту, оновлення та вибуття; вивчення технічного стану основних засобів і особливо їх активної частини - машин та устаткування; визначення ступеня використання основних фондів, аналіз повноти використання торговельної та складської площі; встановлення ступеня використання обладнання та його комплектності; визначення впливу використання основних фондів на

обсяг товарообороту та інші економічні та фінансові показники діяльності підприємства; виявлення резервів зростання фондовіддачі, збільшення обсягу товарообороту та прибутку за рахунок покращення використання основних фондів.

Аналіз стану та ефективності використання основних фондів підприємства передбачає проведення наступної аналітичної роботи [19]

На етапі аналізу обсягів та динаміки основних фондів визначається загальний обсяг основних фондів виробничого підприємства у вартісному вимірі та вивчається динаміка обсягу основних фондів порівняно з попередніми періодами.

Якщо протягом аналітичного періоду відбулися переоцінки вартості основних фондів, то вивченню динаміки повинна передувати процедура приведення обсягу фондів у спів ставний вигляд. Для цього проводиться зменшення обсягу переоцінених основних фондів на індекс переоцінки або до оцінки вартості основних фондів в попередніх періодах. Співставлений динамічний ряд дозволяв визначити реальну зміну обсягу основних фондів підприємства. [16]

На етапі аналізу стану та складу основних фондів вивчається склад основних фондів і динаміка окремих видів (об'єктів) та груп основних фондів.

В процесі аналізу основні фонди групують за ознаками класифікації, розглянутими вище.

Ступінь зносу основних фондів характеризує їх вік та можливість подальшого використання.

Для отримання аналітичного висновку з цього напрямку аналізу розраховують значення наступної системи показників (таблиця 2.1):

Таблиця 2.1

Система показників, що характеризує знос основних фондів

Показник	Алгоритм розрахунку
1 Коефіцієнт зносу основних фондів	Сума зносу основних фондів / Первісна (відновлювальна вартість)
2 Коефіцієнт придатності	Залишкова вартість ще нових фондів / Первинна вартість основних фондів

Ступінь морального зносу (техніко-економічного старіння) окремих видів активної частини основних фондів можна оцінити за допомогою коефіцієнта морального зносу, який розраховується так:

$$К_{мз} = 1 - \left(\frac{В_1}{В_0}\right)\left(\frac{П_0}{П_1}\right), \qquad (2.1)$$

де $В_0$, $В_1$ - відповідно, повна вартість нових та задіяних основних фондів (відновлювальна);

$П_0$, $П_1$ - відповідно, продуктивність або витрати на обслуговування тих же основних фондів.

Чим більше значення цього показника, тим більше його техніко-економічне старіння.

З метою характеристики ступеня придатності основних фондів для подальшого використання доцільно також проводити групування основних фондів за тривалістю їх експлуатації та порівнювати середню тривалість експлуатації з нормативним значенням.

Чим вищий середній вік окремих груп основних фондів та ступінь відповідності нормативному терміну експлуатації, тим нижчий їх технічний рівень та споживчі якості. [39]

Інтенсивність відновлення основних фондів виробничого підприємства може бути охарактеризована такою системою показників (таблиця 2.3):

Таблиця 2.2

Система показників інтенсивності відновлення основних фондів

Показник	Алгоритм розрахунку
Коефіцієнт оновлення основних фондів	$\frac{\text{Вартість введених основних фондів за період}}{\text{Вартість основних фондів на кінець аналітичного періоду}}$
Коефіцієнт вибуття основних фондів	$\frac{\text{Вартість введених основних фондів, що вибули за період}}{\text{Вартість основних фондів на початок аналітичного періоду}}$
Швидкість оновлення	$\frac{1}{\text{Коефіцієнт оновлення основних фондів}}$

Вказані показники розраховуються за окремими трупами основних фондів та за окремими аналітичними періодами, їх аналіз дозволяв зробити висновок стосовно стану відновлення основних фондів та пріоритетів підприємства в цьому питанні.

Одним з найважливіших завдань підприємства в сучасних умовах є підвищення ефективності використання основних фондів.

Ступінь вирішення цього завдання оцінюється шляхом вивчення в статиці і динаміці та порівняння з підприємствами-аналогами системи показників ефективності використання основних фондів.

Показниками ефективності використання основних фондів підприємства відображені в таблиці 2.3.

Таблиці 2.3

Показники ефективності використання основних фондів підприємства

Показник	Алгоритм розрахунку
1 Фондовіддача	$\frac{\text{Обсяг реалізації}}{\text{Середня вартість основних фондів, що використовуються у виробничій діяльності}}$
2 Фондомісткість	$\frac{1}{\text{фондовіддача}}$
4 Прибутковість основних фондів	$\frac{\text{Балансовий прибуток}}{\text{Середня вартість основних фондів підприємства}} \times 100\%$
5 Забезпеченість витрат на утримання основних фондів доходами від діяльності підприємства	$\frac{\text{Витрати на утримання основних фондів}}{\text{Доходи від усіх видів діяльності}}$

Для розрахунку наведених показників використовується середня первісна вартість основних фондів, розрахована по середній хронологічній, тобто з врахуванням їх надходження та вибуття.

В практиці роботи підприємств застосовується також метод інтегральної оцінки, який дозволяв надати узагальнюючу оцінку ефективності використання основних фондів підприємства.

Розрахунок значення інтегрального показника зміни ефективності використання основних фондів $К_{ЕФ}$ здійснюється за формулою:

$$К_{еф} = \sqrt{I_{рф} \times I_{фв}}, \quad (2.2)$$

де $I_{рф}$ - індекс зміни прибутковості основних фондів за аналітичний період;

$I_{фв}$ - індекс зміни фондовіддачі основних фондів за аналітичний період.

Проведення аналізу стану, руху та ефективності використання основних фондів торговельного підприємства дозволяє визначити основні недоліки діючої на підприємстві стратегії формування та використання основних фондів, які необхідно враховувати при обґрунтуванні напрямків її удосконалення на плановий період [11].

Більш доцільною є запобіжна ремонтна політика, оскільки вона забезпечує ритмічність роботи підприємства та стабільність його виробничих можливостей завдяки планомірному утримуванню основних фондів у задовільному стані. Для неї характерні і більш низькі витрати на профілактичні ремонтні заходи порівняно з аварійними роботами. [13]

2.2. Роль ефективного застосування основних засобів на підприємстві в сучасних умовах

Експлуатація основних фондів призводить до їх зносу. Знос основних фондів знижує їх експлуатаційні можливості, призводить до вибуття і до зниження забезпеченості ними процесу виробництва. У той же час, процес виробництва в кожний конкретний момент має бути забезпечений відповідною кількістю та якісними основними фондами. Це здійснюється за рахунок відтворення (відновлення) основних фондів, що зношуються та вибувають.

Відтворення основних фондів – це процес безперервного поновлення (відновлення).

Залежно від результатів зміни споживчої вартості основних фондів виділяють:

- просте відтворення, при якому досягається збереження споживчої вартості основних фондів;

- розширене відтворення, при здійсненні якого споживча вартість та кількість основних фондів підприємства зростає.

Відновлення основних фондів на діючих підприємствах здійснюється за рахунок капітальних вкладень.

Капітальні вкладення - витрати на створення нових, розширення, реконструкцію та модернізацію діючих основних фондів.

До капітальних вкладень на підприємствах відносяться: витрати на зведення будівель, споруд та інших об'єктів, включаючи будівельно-монтажні роботи, вартість обладнання та інвентарю, які входять до кошторисів будівництв; витрати на придбання машин та обладнання, які не входять до кошторисів будівництва; витрати на придбання транспортних засобів, обчислювальної техніки та ін.; витрати на будівництво й обладнання житлових будинків, дитячих дошкільних установ, об'єктів культурно-побутового призначення та ін.

Поняття „капітальні вкладення” є тотожним поняттю „інвестиції”. У зв'язку з цим поняття „капітальні вкладення” розглядається як інвестиції, які направлені на створення нових, розширення, реконструкцію та модернізацію діючих основних фондів. [12].

В умовах ринкової економіки розрізняють два види інвестицій: реальні та фінансові.

Реальні (прямі) інвестиції - це вкладення капіталу в створення засобів виробництва.

Фінансові інвестиції - це вкладення капіталу в цінні папери, а також його розміщення в банках, або - це активи, які утримуються підприємством з метою збільшення прибутку, зростання вартості капіталу або іншого зиску для інвестора.

Капітальні вкладення, залучені в створення та відновлення основних фондів, підрозділяються за призначенням: на капітальні вкладення виробничого і невиробничого призначення.

До капітальних вкладень виробничого призначення відносяться витрати на об'єкти, що після завершення будівництва будуть функціонувати в сфері матеріального виробництва: у промисловості, сільському господарстві і заготівлях, водному і лісовому господарствах, на транспорті й у зв'язку, у будівництві, торгівлі і суспільному харчуванні, матеріально-технічному забезпеченні і збуті. Конкретно до капітальних вкладень виробничого призначення відносяться витрати (інвестиції), вкладені в будівництво виробничих будівель і споруд, реконструкцію, технічне переозброєння і модернізацію діючих підприємств, придбання машин і устаткування, транспортних засобів, обчислювальної техніки та ін. [28]

Формою розширеного відтворення основних фондів є і модернізація устаткування, під якою розуміється його відновлення з метою повного або часткового усунення, морального зносу другої форми і підвищення техніко-економічних характеристик до рівня аналогічного устаткування більш зроблених конструкцій.

Модернізація устаткування може проводитися по декількох напрямках:

- удосконалення конструкцій діючих машин, що підвищує їхні режимні характеристики і технічні можливості;
- механізація і автоматизація верстатів і механізмів, які дозволяють підвищити продуктивність устаткування;
- переведення устаткування на програмне керування.

Модернізація устаткування економічно дуже ефективна, якщо в результаті її проведення зростає річний обсяг виробництва, збільшується продуктивність праці і знижується собівартість продукції. При цьому необхідно, щоб рентабельність виробництва підвищувалася. Останнє може бути досягнуто, якщо відносний приріст прибутку буде більше, ніж збільшення вартості виробничих фондів у результаті витрат на модернізацію. [13].

Цикл відтворення основних фондів не слід плутати з поняттям "обіг основних фондів", яке відображає проміжок часу, протягом якого відбувається відновлення вартості основних фондів через механізм амортизаційних відрахувань.

Реконструкція діючого підприємства являє собою здійснюване за єдиним проектом повне або часткове переобладнування виробництва. За необхідністю можуть бути споруджені нові або розширені існуючі допоміжні та обслуговуючі об’єкти. До реконструктивних робіт відносять також будівництво нових виробничих об’єктів замість тих, подальша експлуатація котрих визнана недоцільною. Її завдання збільшити виробничі потужності, поліпшити якість і змінити номенклатуру продукції. При цьому чисельність працюючих звичайно не збільшується, проте поліпшуються умови їх праці і передбачаються заходи щодо охорони навколишнього середовища. [14].

Під розширенням діючого підприємства прийнято розуміти спорудження за новим проектом його другої та наступних черг, додаткових виробничих комплексів, нових цехів або розширення існуючих, а також допоміжних та обслуговуючих виробництв, комунікацій тощо. До нового будівництва відносяться спорудження окремих виробничих об’єктів або підприємств, що проводиться на нових майданчиках та за затвердженим початковим проектом.

РОЗДІЛ 3. ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ТА АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ НА ПАТ “ФАСТІВСЬКИЙ ЗАВОД ПО РЕМОНТУ ДИЗЕЛЬ-ПОТЯГІВ ”

3.1 Загальна характеристика підприємства

В результаті реконструкції Фастівського вагоноремонтного заводу, одного з найстаріших вагоноремонтних заводів України, на основі наказу міністра транспорту, з 1 лютого 2000 року почав свою діяльність Фастівський завод по ремонту дизель-потягів.

Він займається ремонтом пасажирських вагонів, виготовленням запасних частин для залізної дороги. Зараз завод освоює капітально-відновлювальний ремонт вагонів за іспанською технологією.

Основними замовниками КЗРДП є: Південно-Західна, Придніпровська, Донецька, Південна, Львівська, Одеська залізні дороги.

Основні конкуренти заводу: Харківський, Жмеринський, Дніпропетровський вагоноремонтні заводи.

На 2009 рік Фастівський завод по ремонту дизель-потягів відремонтував 200 пасажирських вагонів та 6 дизель-потягів.

На підприємстві працюють 1147 чоловік, з них промислово-виробничий персонал складає 1038 чоловік.

Склад виробничих ланок, а також організацій по управлінню підприємством і по обслуговуванню робітників, їх кількість, величина та співвідношення між ними по розміру зайнятих площ, чисельності робітників та пропускної здатності являє собою загальну структуру підприємства.

До виробничих ланок відносяться цеха та дільниці, де здійснюються основні, допоміжні та обслуговуючі процеси.

Цех – це виробничий адміністративно відокремлений підрозділ підприємства, в якому виготовляється продукція або виконується певна стадія виробництва.

На Фастівському заводі по ремонту дизель-потягів діє лінійно-функціональна організаційна структура, яка базується на поділі повноважень та відповідальності по функціям управління та прийняття рішень по вертикалі.

Очолює адміністрацію підприємства директор. Так як КЗРДП є державним підприємством, та призначує його Укрзалізниця, тому що в її відомості він знаходиться.

Директор діє від імені підприємства, представляє його у всіх господарських та державних закладах. У відповідності до законодавства та статуту підприємства він видає накази, проводить прийняття та звільнення працівників, покладає на них стягнення або визначає заходи заохочення за гарну роботу.

Директор розпоряджається майном підприємства, вкладає договори зі сторонніми організаціями, видає від свого імені довіреності, відкриває у банках розрахункові рахунки і розпоряджається грошовими засобами на рахунках.

Частину та фінансовій роботі, по виробництву та економіці, головному інженеру.своїх повноважень директор передає своїм заступникам: по комерційній

3.2 Розрахунок показників економічної ефективності використання основних фондів

Дані по основній продукції заводу занесені в таблицю 3.1 згідно додатку А:

Таблиця 3.1

Основна продукція заводу

Назва продукції	**Річна програма, шт.**		**Ціна, грн.**	**Об'єм товарної продукції, грн.**	
	2018	**2019**		**2018**	**2019**
Капітальний ремонт СМВ					
КР-2					
Твердого відкритого	54	54	208,3	11248,2	11248,2
Купейного	1	1	186,5	186,5	186,5
Типу „СТ”	5	6	176,5	882,5	1059
Лабораторія	1	2	308,3	308,3	616,6
Банківські вагони	10	12	420	4200	5040
Деповський ремонт	5	4	30,0	150	120
КРП					
Твердого відкритого	23	20	727,5	16732,5	14550
Переобладнання під міжобласний	7	7	671	4597	4597
Ремонт дизель-поездов					
КРП	4	4	1166	4664	4664
Ремонт колісних пар	359	248	3,89	1396,51	964,72
Всього				44365,51	43046,02

Для виконання точного аналізу необхідні дані по обсягу товарної продукції (таблиця 3.2).

Таблиця 3.2

Товарна продукція ПАТ “КЗРДП”

Показник	**Вартісний обсяг товарної продукції, грн.**		**Процент виконання плану, %**
	2018	**2019**	
Об'єм товарної продукції	44365,51	43046,02	97

Виконання плану по обсягу товарної продукції

$$П_т = \frac{43046,02}{44365,51} \times 100 = 97\%$$

Недовиконання плану складає 3% (100% - 97%) по об'єму товарної продукції. Це становить 1319,49 грн. (44365,51 грн. – 43046,02 грн.).

Причиною цього були перебої в постачанні матеріалами і комплектуючими.

Для точного аналізу використання основних виробничих фондів підприємства необхідно детально розглянути основні фонди заводу.

Дані про наявність і оцінку основних фондів наведені в таблиці 3.3. Згідно додатку Б:

Таблиця 3.3

Наявність і оцінка основних фондів

Найменування	**Кіль-кість, шт.**	**Балансова вартість, грн.**	**Знос, грн.**	**Залишкова вартість, грн.**
Вертикально-свердлильний верстат	1	2507,00	1350,17	1156,83
Радіально-свердлильний верстат	1	1034,50	898,81	135,69
Вертикально-фрезерний верстат	1	4036,34	1476,61	2559,73
Круглошліфувальний верстат	2	5400,24	3217,66	2182,58
Різьбонарізний верстат	1	1709,00	982,85	726,15
Алмазно-розточний верстат	1	4388,50	2415,21	1973,29
Плоскошліфувальний верстат	1	4470,50	3125,15	1345,35
Копіровально-фрезерний верстат	1	1749,00	1105,02	643,98
Токарно-револьверний верстат	3	4973,94	3821,66	1152,28
Консольно-фрезерний верстат	1	1912,61	1033,21	879,4
Шліфувальний верстат	1	3512,67	1587,85	1924,82
Універсально-центрувальний верстат	1	2138,00	1473,47	664,53
Токарний верстат	1	1274,7	916,37	358,33
Токарно-гвинторізний верстат	1	1150,00	854,17	295,83
Напівавтомат для намотування котушок	2	926,14	737,49	188,65
Шліфувальний напівавтомат	1	1245,30	989,52	255,78
Всього	**20**	**42428,44**	**25985,22**	**16443,22**

На початок року в заводі вартість основних фондів становили 16443,22 грн. В березні підприємство придбало вертикально-свердлильний верстат на суму 3210 грн., а 30 червня з заводу було ліквідовано плоскошліфувальний верстат на суму 1126 грн.

Розрахуємо середньорічну вартість основних фондів.

$$C_{сер} = C_{поч} + \text{С}_{\text{вв}} \times \frac{\text{Т}_{\text{вв}}}{12} - C_{вив} \times \frac{T_{вив}}{12}, грн \quad (3.1)$$

$$\text{С}_{\text{сер}} = 16443{,}22 + \frac{3210 \times 9}{12} - \frac{1126 \times 6}{12} = 18287{,}72 \text{ грн.}$$

1 Узагальнюючим показником використання всіх основних фондів є фондовіддача

$$f = \frac{Q}{C_{сер}} \quad (3.2)$$

де f - фондовіддача;

Q - обсяг виготовленої продукції;

$\text{С}_{\text{сер}}$- середньорічна вартість основних фондів, грн.

Визначаємо фондовіддачу основних виробничих фондів цеху – загальну віддачу від використання кожної гривні, витраченої на основні виробничі фонди:

-2019 рік:

$$f = \frac{44365{,}51}{17357{,}47} = 2{,}55 \frac{\text{грн.}}{\text{грн.}},$$

-2018 рік:

$$f = \frac{43046{,}02}{18287{,}72} = 2{,}35 \frac{\text{грн.}}{\text{грн.}},$$

Відносне відхилення показника склало 0,2 грн. (2,55 грн. – 2,35 грн.). Відбулося зниження фондовіддачі за рахунок зменшення продуктивності обладнання. Для виробітку технічної політики цього недостатньо. Основні фонди заводу використовуються добре і швидко окупляться.

2. Необхідно визначити фондомісткість продукції, скільки основних фондів припадає на одиницю продукції.

Фондомісткість визначає необхідну величину основних фондів для виготовлення продукції заданої величини і визначається за формулою:

$$f_м = \frac{C_{сер}}{Q} \quad (3.3)$$

-2019 рік:

$$f_м = \frac{17357,47}{44365,51} = 0,39 \frac{\text{грн.}}{\text{грн.}},$$

-2018 рік:

$$f_м = \frac{18287,72}{43046,02} = 0,42 \frac{\text{грн.}}{\text{грн.}}.,$$

Відносне відхилення показника склало 0,03 грн. (0,42-0,39), тобто обсяг основних фондів, що припадає на 1 грн. випущеної продукції складає у 2019 році 0,42 грн., що на 0,03 грн. більше ніж у попередньому році.

3. Для характеристики ступеня озброєності фондами одного працівника і частини загальної вартості основних фондів, яка припадає на одного середньоспискового працівника розрахуємо фондоозброєність праці.

$$Ф_{озб} = \frac{C_{сер}}{Ч_п} \quad (3.4)$$

де $Ч_п$ - середньо облікова чисельність працівників.

Середньо облікова чисельність працівників – 1147 чол.

-2019 рік:

$$Ф_{озб} = \frac{17357,47}{1125} = 15,43 \text{грн.}$$

-2018 рік:

$$Ф_{озб} = \frac{18287,72}{1147} = 15,94 \text{грн.}$$

Відносне відхилення показника склало 0,51 (15,94-15,93), тобто на 1 працюючого у 2019 році припадає 15,94 грн. основних фондів, що на 0,51 грн. більше ніж у попередньому році.

4. Щоб показати, яка частина загальної вартості основних фондів припадає на одиницю устаткування визначимо фондооснащеність.

$$Ф_{осн} = \frac{C_{сер}}{A_{обл}} \quad (3.5)$$

де $А_{обл}$ - облікова кількість устаткування на підприємстві, що має найбільшу питому вагу.

-2019 рік:

$$Ф_{осн} = \frac{17357,47}{25} = 694,3 \text{ грн.},$$

-2018 рік:

$$Ф_{осн.} = \frac{18287,72}{20} = 914,39 \text{ грн.}$$

Відносне відхилення показника склало 220,09 (914,39-694,3), отже на одиницю устаткування у 2015 році припадало 694,3 грн. загальної вартості основних фондів, що на 220,09 більше ніж у 2019 році.

5. Визначимо коефіцієнт оновлення основних виробничих фондів, який характеризує інтенсивність введення в дію нових виробничих потужностей.

$$К_{онов} = \frac{C_{вв}}{C_{пер.к.р.}} \quad (3.6)$$

де $С_{пер.к.р.}$ - первісна вартість основних фондів на кінець року.

-2019 рік:

$$К_{онов} = \frac{2547}{17357,47} = 0,15,$$

-2018 рік:

$$К_{онов} = \frac{3210}{18287,72} = 0,18.$$

На 3% (0,18-0,15) збільшився обсяг основних виробничих фондів на заводі у 2019 році.

6. Визначимо коефіцієнт вибуття, який характеризує інтенсивність вибуття основних фондів упродовж розрахункового періоду.

$$К_{виб} = \frac{C_{вив}}{C_{пер.п.р.}} \quad (3.7)$$

де $С_{пер.п.р.}$ - первісна вартість основних фондів на початок року.

-2019 рік:

$$К_{виб} = \frac{956,33}{12344,03} = 0,08,$$

-2018 рік:

$$К_{виб} = \frac{1126}{16443,22} = 0,07.$$

На 1% (0,08-0,07) зменшилась загальна вартість основних фондів.

7 Визначимо швидкість оновлення основних фондів:

$$К_{шв.он} = \frac{1}{К_{онов}} \quad (3.8)$$

-2019 рік:

$$К_{шв.он} = \frac{1}{0,15} = 6,67,$$

-2018 рік:

$$К_{шв.он} = \frac{1}{0,18} = 5,56$$

Відносне відхилення показника склало 1,11 (6,67-5,56), середній період повного оновлення усіх основних фондів підприємства у 2014 році зменшується на 1,11 одиниць.

8. Щоб показати, яка частка вартості основних фондів підприємства вже перенесена на вартість готової продукції, і охарактеризувати ступінь зносу основних фондів визначимо коефіцієнт зносу:

$$К_{зн} = \frac{C_{зн}}{C_{пер.к.р.}} \quad (3.9)$$

де $С_{зн}$ - вартість зносу основних фондів

-2019 рік:

$$К_{зн} = \frac{28326,18}{47596,03} = 0,6,$$

-2018 рік:

$$К_{зн} = \frac{25985,22}{42428,44} = 0,6.$$

Показник зносу не змінився.

9 Для характеристики придатності основних фондів до експлуатації визначимо коефіцієнт придатності.

$$К_{прид} = \frac{C_{зал}}{C_{пер.к.р.}} = \frac{C_{пер.п.р.} - C_{зн}}{C_{перв.к.р.}} \quad (3.10)$$

де $С_{зал}$ – недоамортизована вартість основних фондів, грн.

-2019 рік:

$$К_{прид} = \frac{12344,03}{47596,03} = 0,3,$$

-2018 рік:

$$К_{прид} = \frac{16443,22}{42428,44} = 0,4.$$

У 2019 році кількість придатного до експлуатації обладнання зросла на 10% у порівнянні з 2015 роком.

10 Визначимо коефіцієнт приросту основних фондів.

$$К_{прир} = \frac{C_{вв} - C_{вив}}{C_{поч}} \quad (3.11)$$

-2019рік:

$$К_{прир} = \frac{2547 - 956,33}{12344,03} = 0,12,$$

-2018 рік:

$$К_{прир} = \frac{3210 - 1126}{16443,22} = 0,13.$$

Приріст основних фондів складає 1%.

11 Визначимо прибутковість основних фондів, яка характеризує обсяг прибутку на одиницю основних фондів підприємства.

$$П_{оф}=\frac{Б_{п}}{С_{сер}}\times 100 \quad (3.12)$$

-2019 рік:

$$П_{оф}=\frac{45600,5}{17357,47}\times 100=262,7$$

-2018 рік:

$$П_{оф}=\frac{43200,1}{18287,72}\times 100=236,2.$$

Відносне відхилення показника склало 26,5% (262,7-236,2), тобто зменшилась продуктивність порівняно з 2015 роком у зв'язку з фізичним і моральним зношенням основних фондів.

12 Визначимо коефіцієнт інтенсивного використання обладнання:

$$К_{інт}=\frac{Q}{П_{обл}} \quad (3.13)$$

-2019 рік:

$$К_{інт}=\frac{44365,51}{359183,2}=0,12$$

-2018 рік:

$$К_{інт}=\frac{43046,02}{348500,6}=0,12.$$

Інтенсивність використання обладнання не змінилося.

В цеху, який ми аналізували за звітний рік поступило основних фондів на 3210 грн. або на 3% збільшився обсяг основних виробничих фондів. Вибуло основних фондів на 1126 грн. Приріст основних фондів складає 1%, а у грошовому виразі 2084 грн. (3210 грн. – 1126 грн.).

Дана задача потрібна для докорінного поліпшення всієї організації робіт та економічного її обґрунтування на всіх стадіях відтворювального процесу (проектування – виробництво – розподіл – запровадження - експлуатація нової техніки).

3.3 Резерви підвищення ефективності використання основних фондів підприємства

Головною ознакою підвищення рівня ефективного використання основних фондів і виробничих потужностей того чи іншого підприємства є зростання обсягу виробництва продукції. Всю сукупність технічних, організаційних та економічних заходів щодо кращого використання основних фондів і виробничих потужностей підприємства за їх змістом та призначенням умовно можна поділити на дві групи: перша — збільшення екстенсивного завантаження; друга – підвищення інтенсивного навантаження. Виділені групи складають головні напрямки більш ефективного використання основних фондів і виробничих потужностей підприємства, кожний з яких охоплює певну кількість конкретизованих заходів, або

Великим резервом збільшення продуктивної роботи виробничого устаткування є максимально можливе скорочення його простоїв. На підприємствах з дискретним виробництвом кількість не працюючого впродовж доби устаткування нерідко досягає 15-20% загального його парку, а внутрізмінні простої складають 10-15% робочого часу. Це спричинюється: неузгодженістю пропускної спроможності окремих цехів і дільниць; незадовільною організацією технічно-профілактичного обслуговування та ремонту устаткування; відсутністю робітників тих чи інших професій; перебоями у забезпеченні виробами, оснащенням, пристроями, підйомно-транспортними засобами тощо.

Підвищення коефіцієнтів змінності роботи устаткування підприємства може бути досягнуто шляхом розширення зони багатоверстатного обслуговування, суміщення професій. Можливості для розширення зони обслуговування створюються в результаті технічного удосконалення устаткування, підвищення рівня комплексної механізації і автоматизації виробництва.

Для підприємств ряду галузей індустрії і перш за все машинобудування надзвичайної гостроти набула проблема підвищення коефіцієнту змінності роботи виробничого устаткування. Зокрема на машинобудівних підприємствах України цей показник впродовж останніх років практично не змінюється і по металообробному устаткуванню становить в середньому 1,45 (з урахуванням внутрізмінних простоїв ще менше — всього 1,25), що свідчить про наявність достатньо великих резервів кращого використання знарядь праці. Якщо довести реальну змінність роботи металообробного устаткування до раціонального рівня (1,7-1,8), то можна було б збільшити випуск машинобудівної продукції більше ніж на 30%.

Значному поліпшенню екстенсивного завантаження діючих засобів праці сприяє зниження частки недіючого устаткування, розміри якого є значними (декілька десятків тисяч одиниць) лише на промислових підприємствах України, а також виведення з експлуатації зайвого та неефективно використовуваного устаткування і організація, яки цьому повноцінної двозмінної роботи. За існуючими рахунками здійснення таких заходів дало б можливість знищити фондовіддачу на підприємствах різних галузей можливості та народного господарства на 10-15 і більше відсотків.

Вирішальне значення для підвищення рівня інтенсивного використання основних фондів має своєчасне здійснення заходів щодо заміни та модернізації фізично спрацьованого і технічно застарілого устаткування. Для підтримання порівняно високого технічного рівня виробництва на підприємствах треба щорічно замінювати 4-6% і модернізувати 6-8% діючого парку машин, устаткування та інших видів знарядь праці.

До важливих факторів, що зумовлюють зростання продуктивності устаткування за одиницю часу, відносяться запровадження новітньої технології, інтенсифікація виробничих процесів. Підприємствам різних галузей властиві свої специфічні способи інтенсифікації технологій

виготовлення продукції, виконання робіт або надання виробничих послуг (застосування, наприклад, різних каталізаторів, високих температур і тиску — у хімічній промисловості; обробки металу тиском, точних методів литва — у машинобудуванні тощо). Широке використання природного газу та кисню разом зі збільшенням температури дуття і тиску під колошником домни зумовлює зростання виробництва чавуну майже на третину.

Значного підвищення змінності роботи устаткування можна домогтися шляхом розширення сітки госпрозрахункових організацій, покликаних здійснювати прокат машин і устаткування та інших елементів основних фондів. Такі госпрозрахункові організації скуповують у підприємств зайве устаткування, здійснюють у випадках необхідності їх ремонт і модернізацію і віддають на прокат підприємствам, споживачам. Від такої діяльності економічну вигоду отримують всі її учасники: підприємства, які продали зайве у них устаткування такій госпрозрахунковій організації, мають змогу отримувати суму коштів значно більшу, ніж у випадку, коли таке устаткування демонтується і підготовлюється для здачі його на металобрухт.

Важливе значення в підвищенні ефективності використання основних засобів мають соціальні фактори. Насамперед, мова йде про незадовільне забезпечення другої зміни необхідним комплексом послуг виробничої інфраструктури (своєчасного ремонтного обслуговування, ритмічного забезпечення робочих місць необхідними матеріалами, інструментом, комплектуючими, транспортними засобами, різними видами енергії), низький рівень організації харчування, медичного обслуговування; недостатність в організації соціально-побутової інфраструктури міст та робітничих селищ; невисокий рівень кваліфікації кадрів, що не дає можливість ефективно використовувати нову технік

ВИСНОВОК

Ефективність відтворювальних процесів певною мірою залежить від строків експлуатації перш за все активної частини основних фондів, тобто періоду функціонування у виробництві відповідно до їх первісного технологічного призначення. При цьому як скорочення, так і збільшення періоду експлуатації по-різному впливають на ефективність відтворення і використання знарядь праці.

В даному дослідженні проведено комплексний аналіз стану та використання основних фондів підприємства. Завдання , які ставилися перед роботою над даною темою, можна вважати виконаними. Так проаналізувавши економічний стан даного підприємства можна відмітити наступне: завод, який ми аналізували, забезпечений основними виробничими фондами, але вони не використовуються в повному обсязі, окремі їх частини потребують допоміжних капіталовкладень в цілях проведення комплексної механізації та автоматизації. Для збільшення ефективності використання основних фондів, необхідно збільшити ступінь її завантаження та обсягу виробництва, особливо активної їх частини.

Також розроблено ряд практичних пропозицій щодо удосконалення процесів користування основними фондами на ПАТ «Фастівський завод по ремонту дизель потягів». Будемо вважати, що ці рекомендації будуть корисними у практичній діяльності підприємства.

Але докорінно проблема ефективного використання основних фондів на сучасних підприємствах ще не вивчена. Існує ряд недоліків, які можна пояснити специфікою сучасної економічної політики. Усунення таких недоліків є перспективою подальших наукових та економічних досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Закон України “Про оподаткування прибутку підприємств” № 639-12 від 17.06.1993 р., № 297-95 – Верховна Рада від 11.10.1998 р.
2. Господарський кодекс
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №7 „Основні засоби”: Затв. Наказом Міністерства фінансів України від 31 березня 1999 р. №87//Галицькі контракти. – 1999. - №32.
4. Балабанов И.Г. Финансовый менеджмент: Учебник. –Москва: Финансы и статистика, 1994.– 724С.
5. Білуха М.Т. Теорія фінансово-господарського контролю і аудиту. – К. Вища школа. 1994.-364с.
6. Василик О.Д. Державні фінанси України. – Київ: Вища школа, 1997.– 320с.
7. Градов А. П. Зкономическая стратегия фирмы. — С.-П.: Специальная литература, 1995. – 545 с.
8. Грипюк Н. А., Ушковська Т. Є. Політика залучення позикових коштів торговельним підприємством. Навчальний посібник. — К: КДТЕУ, 1997.
9. Грабова Н.М. «Теорія бухгалтерського обліку» – Київ: Основи, 1993.– 286с.
10. Едронова В. П., Мизиковский Е. П. Учет и анализ финансовых активов. — М.: Финансы и статистика, 1995. – 489с.
11. Єфімова О.В. Как анализировать финансовое состояние предприятия.– М.: Интел-синтез, 1994.-124с.
12. Загородній А.Г., Вознюк Г.Л. Смовженко Е.С. Фінансовий славник . – Львів центр Європи , 1997. – 5 с.
13. Кауси А. Материально-техническая база торговли: Учебн. пособие. — Таллин, 1987. – 149 с.
14. Кинг К., Климонд Д. Стратегическое планирование и хозяйственная политика / Пер. с англ. — М.: Прогресс, 1992. – 732 с.

15.Кипермап В., Шевляков А. Хозрасчет и показатели прибыли и дохода. — М., 1991. – 564с .

16.Контроллинг как инструмент управления предприятием. Ананкина Е. А., Данилочкин С. В., Данидочкина Н. Г. и др. Под ред. Данилочкипой Н. Г.. — М.: Аудит, ЮНИГИ, 1998.

17.Ковлев В.В. Анализ финансового состояния и прогнозирования банкротства. – М.: Аудит – 1994. 163с.

18.Коркин В. Еффективность воспроизводства основных фондов торговли. — Казань, 1990. – 354 с.

19.Коробов М.Я. Фінанси промислового підприємства. – К.: Либідь, 1995 – 160с.

20.Коростелев С. П. Основи теории и практики оценки недвижимости. Учебное пособие. — М.: Русская Деловая Литература, 1998. – 92 с.

21.Кратнина М.Н. Финансовое состояние предприятия. Методьі оценки.– М.: – Дис.1997. – 224с.

22.Крутиков Р.А. Толковый словарь рыночной єкономики. – М. : Сотрудничество, 1993. – 301с.

23.Ластовсцький В. О., Миронюк О. В. Ефективність господарювання: оцінка, аналіз, фактори, резерви. — Чернівці, 1995. – 342 с.

24.Ліговевко Л. О., Ковальчук Г. В., Управління грошовими коштами торговельного підприємства. Навчальний посібник. — К., КДТЕУ, 1998. – 153 с.

25.Максимова Т. И. Зкономический анализ доходов, расходов и рентабельности. — М.: ФинаисьІ и статистика, 1990. – 305 с.

26.Моляков Д.С. Финансы предприятий отраслей народного хозяйства. – М.: Финансы и статистика. 1997 – 176с.

27.Макаров В.Г. «Теория бухгалтерского учета» – К.: Вища шк., 1997. – 383

28.Нікбахт Е., Гроппеллі А. Фінанси. – Київ: Основи, 1993.– 383С.

29.Оценка эффективности деятельности компании. Практическое руководство по использованию сбалансированной системы показателей /

пер. с англ. – М.: Изд. дом Вильямс, 2004 – 3004 с.

30.Павлова Л. Н. Финансовый менеджмент в предприятиях и коммерческих организациях. Управление денежным потоком. — М.: Финаисы и статистика, 1993.-526 с.

31.Покропивний С.Ф. Економіка підприємства. Підручник.– в 2 т..– К.: “Хвиля-прес”, Донецьк, 1995. – 400 с.

32.Палий В.Ф., Соколов Я.В. Теория бухгалтерского учета. – К.: Основи, 1997.– 243 с.

33.Путятін Ю. О. Та ін. Фінансовий механізм стратегічного управління розитком підприємств : Монографія / Ю.О. Путятін О.І. Пушкар., О.М. Три дід. – Х.: Основа, 1999. – 488с.

34.Райзберг Б. А. Предпринимательство и риск. Серия «Зкономика». — М.: Знание, 1992. – 527 с.

35.Родионова В.М. Финансы. – М.: Финансы и статистика, 1993. – 400 с.

36.Сутормiна В.М., Федосов В.М. Фінанси зарубіжних корпорацій. – К.: Либідь, 1993.– 247с.

37.Ткаченко Н.М. Бухгалтерський облік на підприємствах з різними формами власності.– К.: Вища шк., 1997. – 383 с.

38.Тальмина П.В. Финансовые рычаги повышеня фондоотдачи.– М.: Финансы статистика, 1990.-207с.

39.Ушакова Н. П., Упковская Т. Е., Гуляева Н. Н., Гриюк Н. А. Инвестирование, финансирование, кредитироваішс. Монография. — К.: КДТЕУ, 1997. – 138с.

40.Финансовое управление компанией. / Общ. ред. Е. В. Кузнецовой. — М.: Фонд «Правовая культура», 1995. – 325 с.

41.Финансово-кредитный словарь: В 3-х т. – М.: Финансы и статистика, 1984. – т.1. 511с.

42.Финансово-кредитный словарь: В 3-х т. М.: Финансы и статистика, 1986. – т.2-511с.

43.Финансово-кредитный словарь. В 3-х т. – М.: Финансы и статистика,

1988 т.3. – 511с.

44.Черкасов В.Е. Практическое руководство по финансово-єкономическим расчетам. – М.Метаинформ, 1995г. – 128с.

45.Беконя.С.М. Актуальні питання реформи системи оподаткування. Науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал: «Економіка України.»//№3,1993р.

46.Бєлов О.В. Визначення фінансового потенціалу підприємства // Регіональні перспективи. 2002. - №5. – с. 29-34.

ДОДАТКИ

Додаток А

Основна продукція ПАТ “Фастівський завод по ремонту дизель-потягів” станом на кінець 2018року.

Назва продукції	**Річна програма, шт.**		**Ціна, грн.**	**Об'єм товарної продукції, грн.**	
	2018	**2019**		**2018**	**2019**
Капітальний ремонт СМВ					
КР-2					
Твердого відкритого	54	54	208,3	11248,2	11248,2
Купейного	1	1	186,5	186,5	186,5
Типу „СТ”	5	6	176,5	882,5	1059
Лабораторія	1	2	308,3	308,3	616,6
Банківські вагони	10	12	420	4200	5040
Деповський ремонт	5	4	30,0	150	120
КРП					
Твердого відкритого	23	20	727,5	16732,5	14550
Переобладнання під міжобласний	7	7	671	4597	4597
Ремонт дизель-поездов					
КРП	4	4	1166	4664	4664
Ремонт колісних пар	359	248	3,89	1396,51	964,72
Всього				44365,51	43046,02

Додаток Б.

Стан основних фондів ПАТ “Фастівський завод по ремонту дизель-потягів”

на кінець 2018 р.

Найменування	Кіль-кість, шт.	Балансова вартість, грн.	Знос, грн.	Залишкова вартість, грн.
Вертикально-свердлильний верстат	1	2507,00	1350,17	1156,83
Радіально-свердлильний верстат	1	1034,50	898,81	135,69
Вертикально-фрезерний верстат	1	4036,34	1476,61	2559,73
Круглошліфувальний верстат	2	5400,24	3217,66	2182,58
Різьбонарізний верстат	1	1709,00	982,85	726,15
Алмазно-розточний верстат	1	4388,50	2415,21	1973,29
Плоскошліфувальний верстат	1	4470,50	3125,15	1345,35
Копіровально-фрезерний верстат	1	1749,00	1105,02	643,98
Токарно-револьверний верстат	3	4973,94	3821,66	1152,28
Консольно-фрезерний верстат	1	1912,61	1033,21	879,4
Шліфувальний верстат	1	3512,67	1587,85	1924,82
Універсально-центрувальний верстат	1	2138,00	1473,47	664,53
Токарний верстат	1	1274,7	916,37	358,33
Токарно-гвинторізний верстат	1	1150,00	854,17	295,83
Напівавтомат для намотування котушок	2	926,14	737,49	188,65
Шліфувальний напівавтомат	1	1245,30	989,52	255,78
Всього	**20**	**42428,44**	**25985,22**	**16443,22**